

ARTIKELGEWIJZE TOELICHTING

Artikel 1. Begripsomschrijvingen

In de definities is onderscheid gemaakt tussen structurele en eenmalige subsidie, waarbij de structurele subsidie veelal op de voortdurende activiteiten van een instelling betrekking hebben. In de verordening is vastgelegd dat de subsidie voor een periode van maximaal vier jaar verstrekt kan worden. In de praktijk wordt de subsidie vaak per jaar verstrekt. In de beleidsregels kunnen nadere afspraken gemaakt worden over de verdeling van middelen en de verlening en vaststelling over meerdere jaren. Te denken valt aan de subsidie voor jeugdgezondheidszorg of subsidie voor een zangvereniging.

Eenmalige subsidie wordt verstrekt voor een eenmalige activiteit of een activiteit waarvoor het college slechts voor een van te voren bepaalde tijd van maximaal vier jaren subsidie aan wil verlenen. Te denken valt aan een subsidie voor een bijzonder evenement, maar ook subsidie voor een project als alcoholmatiging. De subsidie wordt verstrekt voor de duur van de activiteit of project en kan dus onder omstandigheden een looptijd hebben van langer dan een jaar.

In Artikel 4.21 van de Algemene Wet Bestuursrecht (Awb) is subsidie als volgt gedefinieerd:

Er is sprake van een subsidie als het gaat om geldverstrekkingen, die aan de volgende kenmerken voldoen: Het betreft een aanspraak op financiële middelen die door een bestuursorgaan worden verstrekt met het oog op bepaalde activiteiten van de aanvrager anders dan als betaling voor aan het bestuursorgaan geleverde diensten.

Artikel 2. Reikwijdte verordening

De Algemene Subsidieverordening is van toepassing op alle programma's van de gemeente Bronckhorst. Wel zijn een aantal specifieke onderwerpen uitgesloten van deze Verordening. Hiervoor zijn eigen subsidieverordeningen opgesteld.

- monumenten (Subsidieverordening onderhoud gemeentelijke monumenten Bronckhorst)
- milieu maatregelen (subsidieverordening Achterhoek bespaart 2010)
- startersleningen (verordening VROM Starterslening)

Verstrekkingen in het kader van sociale zekerheidswetgeving en/of de zorgverzekeringswet zijn krachtens de Awb (art 4.21 lid 2) uitgesloten van deze Verordening. Hiervoor zijn binnen de genoemde regelgeving subsidiebepalingen opgenomen.

Met artikel 2, lid 3 is geregeld dat het college beleidsregels kan vaststellen op basis waarvan de subsidie verdeeld wordt. Dit hoeft echter niet altijd plaats te vinden. Daar waar een begrotingspost eenduidig voor een subsidie aan een instantie verstrekt wordt, kan worden volstaan met het afgeven van een beschikking op basis van de begroting en deze Algemene subsidieverordening. Ook dan kan een uitvoeringsovereenkomst onderdeel uitmaken van de beschikking.

Artikel 3. Bevoegdheid college

Het college kan geen subsidies verlenen die niet overeenkomen met de door de raad vastgestelde algemene regels. Met besluiten over het verstrekken van subsidies in plaats van verlenen van subsidies wordt bereikt dat het gehele proces, dus ook het

bevoorschotten, lager vaststellen, terugvorderen en dergelijke, een bevoegdheid is van het college.

Het college kan vervolgens haar bevoegdheid mandateren middels een mandateringsbesluit.

Artikel 4. Subsidieplafond en begrotingsvoorbehoud

De raad kan subsidieplafonds per beleidsterrein vaststellen. In de regel is dit gevat in de vaststelling van de begroting.

De Awb bepaalt, met het oog op rechtszekerheid, dat het subsidieplafond bekend wordt gemaakt voordat de periode waarop het betrekking heeft, ingaat. Zo kunnen potentiële aanvragers tijdig weten hoeveel geld beschikbaar is. Maar vooral van belang is dat de subsidieaanvragen zonder nadere motivering worden afgewezen op het moment dat het subsidieplafond bereikt is.

Artikel 5. Bij aanvraag in te dienen gegevens

Met schriftelijk indienen is meer bedoeld dan op papier. Het College kan ook digitaal een aanvraagformulier beschikbaar stellen en aanwijzen als het aanvraagformulier.

De gemeente werkt nog aan mogelijkheden om de aanvragen digitaal te laten ondertekenen met gebruik van DigiD voor bedrijven.

Vooralsnog is bepaald dat alle aanvragers gebruik moeten maken van het aanvraagformulier.

Het college kan desnoods per geval regelen welke gegevens dienen te worden verstrekt, waarbij het uitgangspunt is dat het college dit doet om de administratieve en bestuurlijke lasten voor alle betrokkenen zo beperkt mogelijk te houden. Wanneer dit voor een categorie geldt, dan zal dit tot uiting komen in het aanvraagformulier, zo dat de betrokkenen weten waar ze aan toe zijn.

Artikel 6. Aanvraagtermijn

In dit artikel worden alleen de uiterlijke aanvraagtermijnen geregeld..

Artikel 7. Beslistermijn

In de Awb staan geen strikte beslistermijnen op een aanvraag om subsidie. In de regel wordt een termijn van acht tot dertien weken redelijk geacht.

Sinds het inwerking treden van de Wet dwangsom en beroep bij niet tijdig beslissen, bestaat het risico dat bestuursorganen die zich niet aan de door henzelf gestelde termijnen houden, met een dwangsom worden geconfronteerd. Het is daarom raadzaam al eerder met partijen in gesprek te treden alvorens zij een aanvraag indienen.

Het uitgangspunt is dat afhandeling binnen dertien weken de maximale termijn is. In principe wordt de aanvraag zo servicegericht en dus zo snel mogelijk afgehandeld.

Artikel 8. Weigeringsgronden

De algemeen geldende weigeringsgronden, opgenomen in artikel 4.35 van de Awb zijn hier met nadere, op de gemeentelijke praktijk toegesneden gronden aangevuld.

In artikel 4.35 Awb is geregeld dat subsidie niet hoeft te worden verleend als er gegronde reden is om aan te nemen dat de activiteiten niet worden uitgevoerd zoals dat in het beleid is bedacht en vastgelegd, hetzij doordat de subsidieaanvrager niet aan de verplichtingen zal voldoen, hetzij de aanvrager onjuiste of onvolledige gegevens verstrekt, danwel er financiële problemen spelen. (zie voor de precieze tekst de Awb.)

Door de weigeringsgronden tot deze te beperken, loopt het college minder risico op discussie in bezwaar en beroep. Het is eenvoudiger om de subsidie te weigeren wegens de verwachting, dat de activiteiten onvoldoende gericht zijn op de beleidsdoelen.

Artikel 9. Wet BIBOB

Een bijzondere weigeringsgrond is opgenomen in artikel 9. Het betreft het geval dat de aanvrager de toets van de Wet Bibob niet kan doorstaan.

Criminele organisaties zijn soms afhankelijk van vergunningen, subsidies of aanbestedingen, bijvoorbeeld voor witwasconstructies. Om te voorkomen dat de overheid ongewild criminaliteit in de hand werkt, is de Wet bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur (Wet Bibob) ingevoerd. Door deze wet hebben bestuursorganen (zoals gemeenten) en aanbestedende diensten (zoals Rijkswaterstaat) de mogelijkheid om bedrijven en personen te screenen. Screening is mogelijk bij de aanvraag voor een vergunning, subsidie of aanbesteding waarop de Wet Bibob van toepassing is.

Met dit artikel 9 is geregeld dat de gemeente bevoegdheid heeft om deze screening van toepassing te laten zijn op een specifieke beleidsregel.

Artikel 10. Verlening subsidie

Met dit artikel verplicht de gemeente zich om in de beschikking aan te geven welke verplichtingen worden gesteld. Er kan maatwerk worden geboden door een differentiatie te maken tussen verplichtingen die worden gesteld aan grotere en kleinere subsidiebedragen, danwel aan structurele of eenmalige subsidie.

Bij de in lid 2 gestelde verplichtingen kan worden gedacht aan bijvoorbeeld het verzekeren van zaken, die voor de uitvoering van de gesubsidieerde activiteit noodzakelijk zijn, de arbeidsvoorwaarden voor het personeel, reservevorming, het bestuur, het aanstellen van toezichthouders, de inrichting van de administratie, etcetera.

Artikel 11. Betaling en bevoorschotting

Met bevoorschotting is geregeld dat het college subsidie kan uitkeren op basis van de verleningsbeschikking en niet hoeft te wachten op de definitieve vaststelling.

Voorschotten worden automatisch (ambtshalve) verstrekt volgens het in de subsidieverordening of de verleningsbeschikking opgenomen bevoorschottingsritme. Omdat de bevoorschotting mede afhankelijk is van de aard en omvang van de activiteit is er voor gekozen om de termijnen van bevoorschotting niet in de verordening te noemen, maar deze in de beschikking op te nemen.

In artikel 11.2 is geregeld dat voor een eenmalige subsidie, onder de € 5000, er een gedeeltelijk voorschot gegeven kan worden. De afspraken hierover zijn maatwerk en worden in de beschikking opgenomen.

Artikel 12. Tussentijdse rapportage

Een tussentijdse rapportage wordt in de regel gevraagd, wanneer de beschikking meerdere jaren beslaat en er aan het einde van de periode een volledige eindverantwoording volgt.

Het college moet vooraf bepalen welke vereisten worden gesteld aan de tussentijdse, inhoudelijke en financiële verantwoording. Dit kan in de verleningsbeschikking opgenomen worden. Het ligt voor de hand dat dit regime in ieder geval lichter is dan het regime wat is opgesteld voor de eindverantwoording.

Artikel 13. Meldingsplicht

Wanneer wordt voldaan aan de meldingsplicht kunnen tijdig nadere afspraken worden gemaakt over het aanpassen van de verplichtingen, bijvoorbeeld het geven van meer tijd voor de uitvoering van activiteiten.

Bij het niet voldoen aan de meldingsplicht kan, indien dat achteraf mocht blijken, met toepassing van artikel 4.49 Awb alsnog de subsidievaststelling worden ingetrokken, omdat de ontvanger wist en behoorde te weten dat de vaststelling onjuist was. Terugvordering van de subsidie, inclusief wettelijke rente van het hele subsidiebedrag, kan in zo'n geval proportioneel worden geacht, omdat de ontvanger dan misbruik maakte van het gegeven vertrouwen, dat ten grondslag ligt van de onderhavige subsidieverordening.

Artikel 14. Overige verplichtingen van de subsidieontvanger

In artikel 14 zijn de overige verplichtingen van de ontvanger van de subsidie opgenomen, als ook de plicht belangrijke wijzigingen te melden aan het college. Overigens moet 'schriftelijk' niet al te letterlijk worden genomen, melding per e-mail volstaat. Niets belet de gemeente om bij twijfel direct contact op te nemen met de subsidieontvanger en om nadere stukken te vragen.

Artikel 15. Verantwoording subsidies tot € 5.000

Kenmerkend voor subsidies tot € 5.000 is dat de subsidieontvanger achteraf niet standaard verantwoording hoeft af te leggen aan de subsidieverstrekker. Hierdoor kunnen de lasten voor zowel de subsidieaanvrager als de subsidieverstrekker worden bespaard.

Steekproefsgewijze controle na de vaststelling is mogelijk, maar leidt alleen in bijzondere gevallen, zoals fraude, tot terugvordering.

In het geval van verlening, gevolgd door ambtshalve vaststelling wordt in de subsidiebeschikking vermeld wanneer de gesubsidieerde activiteiten moeten zijn verricht. De subsidie wordt vervolgens binnen 13 weken na de datum waarop de activiteiten uiterlijk zijn verricht, vastgesteld. Door te kiezen voor het systeem van ambtshalve vaststelling is het juridisch mogelijk om op te treden, indien de gemeente bemerkt dat de activiteit niet (geheel) is gerealiseerd. De subsidieontvanger dient aan te tonen dat is voldaan aan de aan de subsidie verbonden verplichtingen. De subsidieverstrekker zal steekproefsgewijs van deze bevoegdheid gebruik maken.

Artikel 16. Verantwoording subsidies vanaf € 5.000 tot € 50.000

Vooraf wordt door de subsidieverstrekker, ingevolge artikel 10.1, de wijze van verantwoording bekend gemaakt. In de beschikking wordt tevens vastgelegd hoe en op welke wijze het aantonen kan geschieden. Er kunnen daarbij verschillende instrumenten gebruikt worden, zoals bestuurs- en activiteitenverslagen, een managementverklaring, een deskundigenverklaring of andere bewijsstukken (bijvoorbeeld een publicatie). Ook kan gebruik worden gemaakt van verslagen die rechtspersonen uit hoofde van de wet al dienen op te stellen en die naar gelang van de hoedanigheid van de betreffende rechtspersoon verschillen.

Het college kan bepalen dat bepaalde categorieën van subsidies, dan wel –ontvangers, niet tot verantwoording hoeven over te gaan. Te denken valt daarbij aan subsidies van beperkte omvang, of subsidies verleend aan een vertrouwende ontvanger, dan wel subsidie die voor een doel wordt aangewend dat nadere verantwoording van de besteding overbodig maakt (bijvoorbeeld huur van een gebouw).

Waar het hier om gaat is te voorkomen dat subsidieontvangers speciale stukken met andere verantwoordingsmethoden moeten opstellen dan zij gebruikelijk al doen. Zo kan uit een algemeen jaarverslag al blijken welke gesubsidieerde activiteiten zijn uitgevoerd.

Artikel 17. Verantwoording subsidies vanaf € 50.000

De artikelen 4:76 en 4:77 Awb geven weer wat het financieel verslag moet inhouden: de balans en de exploitatierekening met toelichting. Deze moeten zo opgesteld zijn dat een verantwoord oordeel gevormd kan worden over het vermogen en het exploitatiesaldo en voor zover mogelijk de solvabiliteit en de liquiditeit van de subsidieontvanger. De balans met toelichting geeft via actief- en passiefposten een duidelijk beeld van de grootte en samenstelling van het vermogen aan het eind van het boekjaar.

De exploitatierekening met toelichting dient een getrouw beeld te geven van de grootte van het exploitatiesaldo van de subsidieperiode. Het financieel verslag dient aan te sluiten op de begroting waarvoor subsidie is verleend en behelst een vergelijking met die begroting.

Vanwege het grote financiële belang dat achter deze subsidies zit, wordt hiervoor een grotere uitgebreide verantwoording gevraagd. Daarom geldt voor een subsidie van € 50.000 of meer de eis dat het financiële verslag behorende bij een aanvraag tot subsidievaststelling vergezeld moet gaan van een verklaring van een registeraccountant of accountant-administratieconsulent. Het gaat hier om een verklaring van getrouwheid en rechtmatigheid. De controleverklaring vormt een waarborg tegen onjuist gebruik van subsidiegelden. Bij de beschikking worden afspraken gemaakt op welke wijze verantwoording moet worden afgelegd.

Artikel 18. Vaststelling subsidie

In dit artikel is geregeld binnen welke termijn het college besluit over de vaststelling van de subsidie.

Artikel 19. Standaardberekeningwijzen van uurtarieven en uniforme kostenbegrippen

Een veel gebruikte methode voor de bepaling van de omvang van het subsidiebedrag is de berekening van de (gedeeltelijke) bijdrage aan de werkelijke kosten van subsidiabele activiteiten. Hierbij is een belangrijke basis voor de financiering/subsidie (kostengrondslag) de inzet van personeel. De subsidieontvanger moet zich verantwoorden over het aantal subsidiabele uren en de totstandkoming van de uurtarieven. Dit brengt hoge lasten met zich mee. Vooral de verschillende uitgangspunten en definities per subsidie ten aanzien van de subsidiabele kosten (bijvoorbeeld overheadkosten) leggen een grote (lasten)druk op de administratieve systemen van subsidieontvangers.

Bij het bepalen van de standaardberekeningwijzen voor de berekening van uurtarieven kan het college aansluiten bij de berekeningwijzen, zoals die in het Rijksbrede subsidiekader worden gehanteerd:

- a. berekening op basis van integrale kosten;
- b. berekening op basis van kosten per kostendrager, vermeerderd met een forfaitair vastgestelde opslag voor indirecte kosten of
- c. een forfaitair vastgesteld uurtarief.

Voor de toepassing van de berekeningwijze op basis van kosten per kostendrager wordt het daarin van toepassing zijnde opslagpercentage voor de indirecte kosten door het college voorgeschreven. Voor de toepassing van een forfaitair vastgesteld uurtarief wordt het van toepassing zijnde uurtarief per kostendrager door het college voorgeschreven. Forfaitaire elementen zijn een hulpmiddel om de bepaling van de subsidiabele kosten, en daarmee van het subsidiebedrag, te vereenvoudigen en te uniformeren. Voorbeelden van forfaitaire elementen zijn: het aantal werkbare uren op jaarbasis, het uurtarief voor kosten van eigen arbeid (niet zijnde loonkosten) en het uurtarief voor categorieën van loonkosten, bijvoorbeeld op basis van de Handleiding Overheidstarieven. Zo wordt voor de berekening van uurtarieven uitgegaan van een forfaitair vastgestelde standaard van 1.600 werkbare uren op jaarbasis.

Bij het bepalen van kostenbegrippen bij de berekening van uurtarieven kan het college aansluiten bij de volgende definities, zoals die in het Rijksbrede subsidiekader worden gehanteerd:

- Subsidiabele kosten: de kosten die bij het verlenen en vaststellen van de subsidie in aanmerking worden genomen, respectievelijk de feitelijke hoogte van die kosten.
- Kostendrager: kostenplaats of volume-eenheid voor kostenberekening, bijvoorbeeld personeels-/arbeidsuren, apparaat-/machine-uren en overige kostendragers als output van apparaten en machines en verbruikte materialen.
- Afschrijvingskosten: kosten die de economische waardevermindering weergeven van een investering tegen historische kostprijs gedurende de economische levensduur (periode waarna de investering economisch verouderd is), de eventuele restwaarde na de economische levensduur behoren niet tot de subsidiabele kosten.
- Loonkosten: de optelsom van de bruto loonkosten, niet winstafhankelijke emolumenten, dan wel extra verdiensten naast het loon, werkgeverslasten, kosten van secundaire arbeidsvoorwaarden en, indien van toepassing, een evenredig deel van de begrote kosten voor een eventuele wachtgelduitkering na ontslag, voor personeel dat werkzaamheden verricht ten behoeve van subsidiabele activiteiten.
- Urenbasis: het aantal werkbare uren per fte per jaar.
- Directe kosten: kosten van een kostendrager en kosten derden, die rechtstreeks aan de subsidiabele activiteit worden toegerekend.
- Indirecte kosten of overhead: kosten die niet rechtstreeks aan een subsidiabele activiteit worden toegerekend, maar via toerekening van een kostendrager.

- Kosten derden: op factuur aantoonbare aan derden verschuldigde kosten die direct voor de subsidiabele activiteit worden gemaakt, bijvoorbeeld door uitbesteding van een deel van de subsidiabele activiteit en kosten van voor de subsidiabele activiteit geleverde goederen en diensten.

Artikel 20. Hardheidsclausule

De te treffen voorziening, die niet in de verordening is voorzien, dient altijd binnen de doelstellingen van de subsidie te passen. De toepassing van de hardheidsclausule dient beperkt te blijven tot individuele gevallen. Zodra de toepassing van een hardheidsclausule voor bepaalde gevallen voldoende is uitgekristalliseerd en daardoor een bestendig karakter heeft gekregen, dient dit beleid in de Algemene subsidieverordening of deelverordening te worden neergelegd.

Artikel 21. Overgangsbepalingen

Artikel 22. Inwerkingtreding

Artikel 23. Citeertitel

Voor de hier opgenomen overgangs- en slotbepalingen is gebruik gemaakt van de daarvoor gebruikelijke formuleringen.

ARTIKELGEWIJZE TOELICHTING

Artikel 1. Begripsomschrijvingen

In de definities is onderscheid gemaakt tussen structurele en eenmalige subsidie, waarbij de structurele subsidie veelal op de voortdurende activiteiten van een instelling betrekking hebben. In de verordening is vastgelegd dat de subsidie voor een periode van maximaal vier jaar verstrekt kan worden. In de praktijk wordt de subsidie vaak per jaar verstrekt. In de beleidsregels kunnen nadere afspraken gemaakt worden over de verdeling van middelen en de verlening en vaststelling over meerdere jaren. Te denken valt aan de subsidie voor jeugdgezondheidszorg of subsidie voor een zangvereniging.

Eenmalige subsidie wordt verstrekt voor een eenmalige activiteit of een activiteit waarvoor het college slechts voor een van te voren bepaalde tijd van maximaal vier jaren subsidie aan wil verlenen. Te denken valt aan een subsidie voor een bijzonder evenement, maar ook subsidie voor een project als alcoholmatiging. De subsidie wordt verstrekt voor de duur van de activiteit of project en kan dus onder omstandigheden een looptijd hebben van langer dan een jaar.

In Artikel 4.21 van de Algemene Wet Bestuursrecht (Awb) is subsidie als volgt gedefinieerd:

Er is sprake van een subsidie als het gaat om geldverstrekkingen, die aan de volgende kenmerken voldoen: Het betreft een aanspraak op financiële middelen die door een bestuursorgaan worden verstrekt met het oog op bepaalde activiteiten van de aanvrager anders dan als betaling voor aan het bestuursorgaan geleverde diensten.

Artikel 2. Reikwijdte verordening

De Algemene Subsidieverordening is van toepassing op alle programma's van de gemeente Bronckhorst. Wel zijn een aantal specifieke onderwerpen uitgesloten van deze Verordening. Hiervoor zijn eigen subsidieverordeningen opgesteld.

- monumenten (Subsidieverordening onderhoud gemeentelijke monumenten Bronckhorst)
- milieu maatregelen (subsidieverordening Achterhoek bespaart 2010)
- startersleningen (verordening VROM Starterslening)

Verstrekkingen in het kader van sociale zekerheidswetgeving en/of de zorgverzekeringswet zijn krachtens de Awb (art 4.21 lid 2) uitgesloten van deze Verordening. Hiervoor zijn binnen de genoemde regelgeving subsidiebepalingen opgenomen.

Met artikel 2, lid 3 is geregeld dat het college beleidsregels kan vaststellen op basis waarvan de subsidie verdeeld wordt. Dit hoeft echter niet altijd plaats te vinden. Daar waar een begrotingspost eenduidig voor een subsidie aan een instantie verstrekt wordt, kan worden volstaan met het afgeven van een beschikking op basis van de begroting en deze Algemene subsidieverordening. Ook dan kan een uitvoeringsovereenkomst onderdeel uitmaken van de beschikking.

Artikel 3. Bevoegdheid college

Het college kan geen subsidies verlenen die niet overeenkomen met de door de raad vastgestelde algemene regels. Met besluiten over het verstrekken van subsidies in plaats van verlenen van subsidies wordt bereikt dat het gehele proces, dus ook het

bevoorschotten, lager vaststellen, terugvorderen en dergelijke, een bevoegdheid is van het college.

Het college kan vervolgens haar bevoegdheid mandateren middels een mandateringsbesluit.

Artikel 4. Subsidieplafond en begrotingsvoorbehoud

De raad kan subsidieplafonds per beleidsterrein vaststellen. In de regel is dit gevat in de vaststelling van de begroting.

De Awb bepaalt, met het oog op rechtszekerheid, dat het subsidieplafond bekend wordt gemaakt voordat de periode waarop het betrekking heeft, ingaat. Zo kunnen potentiële aanvragers tijdig weten hoeveel geld beschikbaar is. Maar vooral van belang is dat de subsidieaanvragen zonder nadere motivering worden afgewezen op het moment dat het subsidieplafond bereikt is.

Artikel 5. Bij aanvraag in te dienen gegevens

Met schriftelijk indienen is meer bedoeld dan op papier. Het College kan ook digitaal een aanvraagformulier beschikbaar stellen en aanwijzen als het aanvraagformulier.

De gemeente werkt nog aan mogelijkheden om de aanvragen digitaal te laten ondertekenen met gebruik van DigiD voor bedrijven.

Vooralsnog is bepaald dat alle aanvragers gebruik moeten maken van het aanvraagformulier.

Het college kan desnoods per geval regelen welke gegevens dienen te worden verstrekt, waarbij het uitgangspunt is dat het college dit doet om de administratieve en bestuurlijke lasten voor alle betrokkenen zo beperkt mogelijk te houden. Wanneer dit voor een categorie geldt, dan zal dit tot uiting komen in het aanvraagformulier, zo dat de betrokkenen weten waar ze aan toe zijn.

Artikel 6. Aanvraagtermijn

In dit artikel worden alleen de uiterlijke aanvraagtermijnen geregeld..

Artikel 7. Beslistermijn

In de Awb staan geen strikte beslistermijnen op een aanvraag om subsidie. In de regel wordt een termijn van acht tot dertien weken redelijk geacht.

Sinds het inwerking treden van de Wet dwangsom en beroep bij niet tijdig beslissen, bestaat het risico dat bestuursorganen die zich niet aan de door henzelf gestelde termijnen houden, met een dwangsom worden geconfronteerd. Het is daarom raadzaam al eerder met partijen in gesprek te treden alvorens zij een aanvraag indienen.

Het uitgangspunt is dat afhandeling binnen dertien weken de maximale termijn is. In principe wordt de aanvraag zo servicegericht en dus zo snel mogelijk afgehandeld.

Artikel 8. Weigeringsgronden

De algemeen geldende weigeringsgronden, opgenomen in artikel 4.35 van de Awb zijn hier met nadere, op de gemeentelijke praktijk toegesneden gronden aangevuld.

In artikel 4.35 Awb is geregeld dat subsidie niet hoeft te worden verleend als er gegronde reden is om aan te nemen dat de activiteiten niet worden uitgevoerd zoals dat in het beleid is bedacht en vastgelegd, hetzij doordat de subsidieaanvrager niet aan de verplichtingen zal voldoen, hetzij de aanvrager onjuiste of onvolledige gegevens verstrekt, danwel er financiële problemen spelen. (zie voor de precieze tekst de Awb.)

Door de weigeringsgronden tot deze te beperken, loopt het college minder risico op discussie in bezwaar en beroep. Het is eenvoudiger om de subsidie te weigeren wegens de verwachting, dat de activiteiten onvoldoende gericht zijn op de beleidsdoelen.

Artikel 9. Wet BIBOB

Een bijzondere weigeringsgrond is opgenomen in artikel 9. Het betreft het geval dat de aanvrager de toets van de Wet Bibob niet kan doorstaan.

Criminele organisaties zijn soms afhankelijk van vergunningen, subsidies of aanbestedingen, bijvoorbeeld voor witwasconstructies. Om te voorkomen dat de overheid ongewild criminaliteit in de hand werkt, is de Wet bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur (Wet Bibob) ingevoerd. Door deze wet hebben bestuursorganen (zoals gemeenten) en aanbestedende diensten (zoals Rijkswaterstaat) de mogelijkheid om bedrijven en personen te screenen. Screening is mogelijk bij de aanvraag voor een vergunning, subsidie of aanbesteding waarop de Wet Bibob van toepassing is.

Met dit artikel 9 is geregeld dat de gemeente bevoegdheid heeft om deze screening van toepassing te laten zijn op een specifieke beleidsregel.

Artikel 10. Verlening subsidie

Met dit artikel verplicht de gemeente zich om in de beschikking aan te geven welke verplichtingen worden gesteld. Er kan maatwerk worden geboden door een differentiatie te maken tussen verplichtingen die worden gesteld aan grotere en kleinere subsidiebedragen, danwel aan structurele of eenmalige subsidie.

Bij de in lid 2 gestelde verplichtingen kan worden gedacht aan bijvoorbeeld het verzekeren van zaken, die voor de uitvoering van de gesubsidieerde activiteit noodzakelijk zijn, de arbeidsvoorwaarden voor het personeel, reservevorming, het bestuur, het aanstellen van toezichthouders, de inrichting van de administratie, etcetera.

Artikel 11. Betaling en bevoorschotting

Met bevoorschotting is geregeld dat het college subsidie kan uitkeren op basis van de verleningsbeschikking en niet hoeft te wachten op de definitieve vaststelling.

Voorschotten worden automatisch (ambtshalve) verstrekt volgens het in de subsidieverordening of de verleningsbeschikking opgenomen bevoorschottingsritme. Omdat de bevoorschotting mede afhankelijk is van de aard en omvang van de activiteit is er voor gekozen om de termijnen van bevoorschotting niet in de verordening te noemen, maar deze in de beschikking op te nemen.

In artikel 11.2 is geregeld dat voor een eenmalige subsidie, onder de € 5000, er een gedeeltelijk voorschot gegeven kan worden. De afspraken hierover zijn maatwerk en worden in de beschikking opgenomen.

Artikel 12. Tussentijdse rapportage

Een tussentijdse rapportage wordt in de regel gevraagd, wanneer de beschikking meerdere jaren beslaat en er aan het einde van de periode een volledige eindverantwoording volgt.

Het college moet vooraf bepalen welke vereisten worden gesteld aan de tussentijdse, inhoudelijke en financiële verantwoording. Dit kan in de verleningsbeschikking opgenomen worden. Het ligt voor de hand dat dit regime in ieder geval lichter is dan het regime wat is opgesteld voor de eindverantwoording.

Artikel 13. Meldingsplicht

Wanneer wordt voldaan aan de meldingsplicht kunnen tijdig nadere afspraken worden gemaakt over het aanpassen van de verplichtingen, bijvoorbeeld het geven van meer tijd voor de uitvoering van activiteiten.

Bij het niet voldoen aan de meldingsplicht kan, indien dat achteraf mocht blijken, met toepassing van artikel 4.49 Awb alsnog de subsidievaststelling worden ingetrokken, omdat de ontvanger wist en behoorde te weten dat de vaststelling onjuist was. Terugvordering van de subsidie, inclusief wettelijke rente van het hele subsidiebedrag, kan in zo'n geval proportioneel worden geacht, omdat de ontvanger dan misbruik maakte van het gegeven vertrouwen, dat ten grondslag ligt van de onderhavige subsidieverordening.

Artikel 14. Overige verplichtingen van de subsidieontvanger

In artikel 14 zijn de overige verplichtingen van de ontvanger van de subsidie opgenomen, als ook de plicht belangrijke wijzigingen te melden aan het college. Overigens moet 'schriftelijk' niet al te letterlijk worden genomen, melding per e-mail volstaat. Niets belet de gemeente om bij twijfel direct contact op te nemen met de subsidieontvanger en om nadere stukken te vragen.

Artikel 15. Verantwoording subsidies tot € 5.000

Kenmerkend voor subsidies tot € 5.000 is dat de subsidieontvanger achteraf niet standaard verantwoording hoeft af te leggen aan de subsidieverstrekker. Hierdoor kunnen de lasten voor zowel de subsidieaanvrager als de subsidieverstrekker worden bespaard.

Steekproefsgewijze controle na de vaststelling is mogelijk, maar leidt alleen in bijzondere gevallen, zoals fraude, tot terugvordering.

In het geval van verlening, gevolgd door ambtshalve vaststelling wordt in de subsidiebeschikking vermeld wanneer de gesubsidieerde activiteiten moeten zijn verricht. De subsidie wordt vervolgens binnen 13 weken na de datum waarop de activiteiten uiterlijk zijn verricht, vastgesteld. Door te kiezen voor het systeem van ambtshalve vaststelling is het juridisch mogelijk om op te treden, indien de gemeente bemerkt dat de activiteit niet (geheel) is gerealiseerd. De subsidieontvanger dient aan te tonen dat is voldaan aan de aan de subsidie verbonden verplichtingen. De subsidieverstrekker zal steekproefsgewijs van deze bevoegdheid gebruik maken.

Artikel 16. Verantwoording subsidies vanaf € 5.000 tot € 50.000

Vooraf wordt door de subsidieverstrekker, ingevolge artikel 10.1, de wijze van verantwoording bekend gemaakt. In de beschikking wordt tevens vastgelegd hoe en op welke wijze het aantonen kan geschieden. Er kunnen daarbij verschillende instrumenten gebruikt worden, zoals bestuurs- en activiteitenverslagen, een managementverklaring, een deskundigenverklaring of andere bewijsstukken (bijvoorbeeld een publicatie). Ook kan gebruik worden gemaakt van verslagen die rechtspersonen uit hoofde van de wet al dienen op te stellen en die naar gelang van de hoedanigheid van de betreffende rechtspersoon verschillen.

Het college kan bepalen dat bepaalde categorieën van subsidies, dan wel –ontvangers, niet tot verantwoording hoeven over te gaan. Te denken valt daarbij aan subsidies van beperkte omvang, of subsidies verleend aan een vertrouwende ontvanger, dan wel subsidie die voor een doel wordt aangewend dat nadere verantwoording van de besteding overbodig maakt (bijvoorbeeld huur van een gebouw).

Waar het hier om gaat is te voorkomen dat subsidieontvangers speciale stukken met andere verantwoordingsmethoden moeten opstellen dan zij gebruikelijk al doen. Zo kan uit een algemeen jaarverslag al blijken welke gesubsidieerde activiteiten zijn uitgevoerd.

Artikel 17. Verantwoording subsidies vanaf € 50.000

De artikelen 4:76 en 4:77 Awb geven weer wat het financieel verslag moet inhouden: de balans en de exploitatierekening met toelichting. Deze moeten zo opgesteld zijn dat een verantwoord oordeel gevormd kan worden over het vermogen en het exploitatiesaldo en voor zover mogelijk de solvabiliteit en de liquiditeit van de subsidieontvanger. De balans met toelichting geeft via actief- en passiefposten een duidelijk beeld van de grootte en samenstelling van het vermogen aan het eind van het boekjaar.

De exploitatierekening met toelichting dient een getrouw beeld te geven van de grootte van het exploitatiesaldo van de subsidieperiode. Het financieel verslag dient aan te sluiten op de begroting waarvoor subsidie is verleend en behelst een vergelijking met die begroting.

Vanwege het grote financiële belang dat achter deze subsidies zit, wordt hiervoor een grotere uitgebreide verantwoording gevraagd. Daarom geldt voor een subsidie van € 50.000 of meer de eis dat het financiële verslag behorende bij een aanvraag tot subsidievaststelling vergezeld moet gaan van een verklaring van een registeraccountant of accountant-administratieconsulent. Het gaat hier om een verklaring van getrouwheid en rechtmatigheid. De controleverklaring vormt een waarborg tegen onjuist gebruik van subsidiegelden. Bij de beschikking worden afspraken gemaakt op welke wijze verantwoording moet worden afgelegd.

Artikel 18. Vaststelling subsidie

In dit artikel is geregeld binnen welke termijn het college besluit over de vaststelling van de subsidie.

Artikel 19. Standaardberekeningwijzen van uurtarieven en uniforme kostenbegrippen

Een veel gebruikte methode voor de bepaling van de omvang van het subsidiebedrag is de berekening van de (gedeeltelijke) bijdrage aan de werkelijke kosten van subsidiabele activiteiten. Hierbij is een belangrijke basis voor de financiering/subsidie (kostengrondslag) de inzet van personeel. De subsidieontvanger moet zich verantwoorden over het aantal subsidiabele uren en de totstandkoming van de uurtarieven. Dit brengt hoge lasten met zich mee. Vooral de verschillende uitgangspunten en definities per subsidie ten aanzien van de subsidiabele kosten (bijvoorbeeld overheadkosten) leggen een grote (lasten)druk op de administratieve systemen van subsidieontvangers.

Bij het bepalen van de standaardberekeningwijzen voor de berekening van uurtarieven kan het college aansluiten bij de berekeningwijzen, zoals die in het Rijksbrede subsidiekader worden gehanteerd:

- a. berekening op basis van integrale kosten;
- b. berekening op basis van kosten per kostendrager, vermeerderd met een forfaitair vastgestelde opslag voor indirecte kosten of
- c. een forfaitair vastgesteld uurtarief.

Voor de toepassing van de berekeningwijze op basis van kosten per kostendrager wordt het daarin van toepassing zijnde opslagpercentage voor de indirecte kosten door het college voorgeschreven. Voor de toepassing van een forfaitair vastgesteld uurtarief wordt het van toepassing zijnde uurtarief per kostendrager door het college voorgeschreven. Forfaitaire elementen zijn een hulpmiddel om de bepaling van de subsidiabele kosten, en daarmee van het subsidiebedrag, te vereenvoudigen en te uniformeren. Voorbeelden van forfaitaire elementen zijn: het aantal werkbare uren op jaarbasis, het uurtarief voor kosten van eigen arbeid (niet zijnde loonkosten) en het uurtarief voor categorieën van loonkosten, bijvoorbeeld op basis van de Handleiding Overheidstarieven. Zo wordt voor de berekening van uurtarieven uitgegaan van een forfaitair vastgestelde standaard van 1.600 werkbare uren op jaarbasis.

Bij het bepalen van kostenbegrippen bij de berekening van uurtarieven kan het college aansluiten bij de volgende definities, zoals die in het Rijksbrede subsidiekader worden gehanteerd:

- Subsidiabele kosten: de kosten die bij het verlenen en vaststellen van de subsidie in aanmerking worden genomen, respectievelijk de feitelijke hoogte van die kosten.
- Kostendrager: kostenplaats of volume-eenheid voor kostenberekening, bijvoorbeeld personeels-/arbeidsuren, apparaat-/machine-uren en overige kostendragers als output van apparaten en machines en verbruikte materialen.
- Afschrijvingskosten: kosten die de economische waardevermindering weergeven van een investering tegen historische kostprijs gedurende de economische levensduur (periode waarna de investering economisch verouderd is), de eventuele restwaarde na de economische levensduur behoren niet tot de subsidiabele kosten.
- Loonkosten: de optelsom van de bruto loonkosten, niet winstafhankelijke emolumenten, dan wel extra verdiensten naast het loon, werkgeverslasten, kosten van secundaire arbeidsvoorwaarden en, indien van toepassing, een evenredig deel van de begrote kosten voor een eventuele wachtgelduitkering na ontslag, voor personeel dat werkzaamheden verricht ten behoeve van subsidiabele activiteiten.
- Urenbasis: het aantal werkbare uren per fte per jaar.
- Directe kosten: kosten van een kostendrager en kosten derden, die rechtstreeks aan de subsidiabele activiteit worden toegerekend.
- Indirecte kosten of overhead: kosten die niet rechtstreeks aan een subsidiabele activiteit worden toegerekend, maar via toerekening van een kostendrager.

- Kosten derden: op factuur aantoonbare aan derden verschuldigde kosten die direct voor de subsidiabele activiteit worden gemaakt, bijvoorbeeld door uitbesteding van een deel van de subsidiabele activiteit en kosten van voor de subsidiabele activiteit geleverde goederen en diensten.

Artikel 20. Hardheidsclausule

De te treffen voorziening, die niet in de verordening is voorzien, dient altijd binnen de doelstellingen van de subsidie te passen. De toepassing van de hardheidsclausule dient beperkt te blijven tot individuele gevallen. Zodra de toepassing van een hardheidsclausule voor bepaalde gevallen voldoende is uitgekristalliseerd en daardoor een bestendig karakter heeft gekregen, dient dit beleid in de Algemene subsidieverordening of deelverordening te worden neergelegd.

Artikel 21. Overgangsbepalingen

Artikel 22. Inwerkingtreding

Artikel 23. Citeertitel

Voor de hier opgenomen overgangs- en slotbepalingen is gebruik gemaakt van de daarvoor gebruikelijke formuleringen.